

z domku není úplně odstěhována, že by se tam opětně vrátila, že je sice v rozvodovém sporu se svým manželem, že však manželství dosud trvá a že s prodejem nesouhlasí, ježto by sama a její děti (nezletilý Ladislav a očekávané druhé dítě) neměly z čeho býti živý.

Podle § 40 zák. čís. 100/1931 sb. z. a n. mohou býti uváděny v rekursu nové skutečnosti a průvody; ovšem musí se zpravidla vztahovati k době před vydáním rozhodnutí soudu první stolice a nelze se zpravidla dovolávati skutečností a průvodů, které nastaly později. V takovém případě mohou býti skutečnosti nově nastalé, které mají význam pro uspořádání dotčených poměrů, důvodem pro nové řízení a nové rozhodnutí, ať již na návrh nebo z úřadu. Výjimku jest však připustiti, jde-li o ochranu osob pod zvláštní záštitou zákona (§ 21 obč. zák.), mění-li nové skutečnosti právní stav tak, že vzniká pochybnost o vhodnosti a účelnosti opatření, jež bylo učiněno, ale dosud moci práva nenabylo, a jde-li o opatření, které pak by nemohlo býti již nahrazeno jiným, jak jest tomu právě v souzeném případě při svolení ke zcizení chráněncových nemovitostí. Rozhodnutí krajského soudu v J. jako soudu první stolice bylo vydáno dne 7. dubna 1933. Nejvyššímu soudu vzešly při přezkoumání napadeného usnesení rekursního soudu závažné pochybnosti o vhodnosti a účelnosti jeho opatření a proto nařídil podle § 43 (1) a § 46 (3) zák. čís. 100/1931 sb. z. a n. další šetření, hledě k zásadě svrchu vyložené a hledě proto i k tvrzením obsaženým v dovolacím rekursu. Tímto šetřením bylo prokázáno, že manželé František a Anna K-ovi obnovili manželské spolužití dne 26. dubna 1933, že na hospodářství opatrovančově pracují oba dva manželé, že František K. mimo to je zaměstnán jako dělník u hrnčíře za plat 2 Kč za hodinu a že úroky z knihovnických dluhů váznoucích na nemovitosti jsou zaplacený do konce roku 1933. Důvod rekursním soudem pro nutnost prodeje uváděný, »že manželka opatrovance jsoucí s ním v rozvodovém sporu se od něho odstěhovala a že tu není nikoho, kdo by se o domek a hospodářství staral«, tedy odpadl. Konaným šetřením bylo dále zjištěno, že dům č. p. 18 je ovšem sešlý a potřebuje nutně oprav, jež by vyžadovaly nákladů asi 17.000 Kč, že bratr Anny K-ové — Stanislav V. — jest ochoten provést vše, čeho je zapotřebí k opravě budov, zejména když bude zajištěn nárok jeho sestry a tato se stane buď sama nebo se svými dětmi spoluvlastnicí nemovitostí. Není tudíž toho času nutkavého důvodu, aby nemovitost opatrovancova byla prodána, naopak jest v zájmu jeho i jeho rodiny, aby nemovitost poskytující rodině obživu byla jí zachována.

Čís. 13172.

Úroda dosud neoddělená jest součástí nemovitosti a její zpeněžení za vnucené správy nemůže se státi prodejem, nýbrž propachtováním, jež jest přípustné jen veřejnou dražbou, nikoliv z volné ruky.

(Rozh. ze dne 12. ledna 1934, R I 1046/33.)

Exekuční soud zamítl návrh vymáhající věřitelky, by byl ve vnučené správě nemovitostí schválen prodej chmele na stojato. **Rekursní soud** prodej schválil pokud se týče vyslovil, že není vůbec třeba soudního schválení (§ 109 ex. ř.) prodeje chmele.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Chmel na stojato, tedy úroda od nemovitosti dosud neoddělená, byl podle § 295 obč. zák. součástí usedlosti. Nemohlo se proto jeho zpeněžení státi prodejem, nýbrž propachtováním. To však bylo podle druhého odstavce § 111 ex. ř. přípustné jen veřejnou dražbou nejvíce podávajícímu, nikoliv z volné ruky, a nemohl ani exekuční soud dáti svolení k takovému zpeněžení z volné ruky. Bylo již z toho důvodu usnesení, kterým první soud zamítl návrh vymáhající věřitelky, která k němu byla by oprávněna (odpověď ministerstva spravedlnosti k § 111 bod 2 ex. ř.) správným.

Čís. 13173.

Pojišťovací smlouva.

Pokud přihláška pojistníka, již přihlašuje ve smyslu všeobecných pojišťovacích podmínek k pojištění nový silostroj nabytý ve stanovené době po tom, co přestal býti vlastníkem silostroje, na nějž se pojištění vztahuje, jest návrhem na uzavření nové pojišťovací smlouvy, nikoliv jen návrhem na pokračování a na přenesení původní smlouvy na nový silostroj.

(Rozh. ze dne 12. ledna 1934, Rv I 1393/32.)

Žalovaný pojistil u žalující pojišťovny automobil Chevrolet proti havarii. V březnu 1930 prodal žalovaný tento vůz a dne 2. září 1930 koupil vůz Opel, ježž přihlásil k pojištění u žalující pojišťovny. Premii, splatnou dne 11. září 1930 zažalovala pojišťovna proti žalovanému dne 14. března 1931. Oba nižší soudy tuto žalobu zamítlý, **odvolací soud** z těchto důvodů: Žalobkyně uplatňuje odvolací důvod nesprávného právního posouzení věci, provádějíc ho v ten smysl, že rozsudek prvního soudu prý neprávem měl za to, že při změně držby pojištěného automobilu pojišťovací smlouva zaniká a že později ujednanou smlouvu jest pokládati za novou pojišťovací smlouvu, takže pojišťovací premie za tuto novou smlouvu jest první premií, již jest soudně uplatňovati ve tříměsíční lhůtě § 7 bod 3 pojišť. podmínek, jinak by se mělo za to, že bylo upuštěno od smlouvy. Poněvadž žaloba byla podána až po tříměsíční lhůtě ode dne splatnosti, zanikl nárok žalobkyně na placení premie. Odvolání žalující strany napadá tento závěr napadeného rozsudku a doličuje, že nová smlouva není prý novou smlouvou v technickém smyslu, nýbrž jen pokračováním ve staré smlouvě, že tudíž není třeba zažalovati